

Sygn. akt II Ca 183/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 7 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jacek Chmura

Sędziowie: Janusz Roszewski

Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2021 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 16 listopada 2020 r., sygn. akt I C 1980/19

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. na rzecz powódki P. K. kwotę 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Janusz Roszewski Jacek Chmura Wojciech Vogt

II Ca 183/21

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 listopada 2020 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim, w sprawie I C 1980/19 z powództwa P. K. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S. o zapłatę:

1. zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki P. K. kwotę 4.962,24 (cztery tysiące dziewięćset sześćdziesiąt dwa 24/1 00) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20.07.2019r. do dnia zapłaty;

2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki P. K. kwotę 1.945,64 (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści pięć 64/1 00) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

4. nakazał zwrócić powódce P. K. kwotę 20,36 (dwadzieścia 36/100) zł tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet biegłego. S., dnia 02.02.2021 r.

Powyższy wyrok zaskarżył pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w części tj.:

- co do pkt. 1 rozstrzygnięcia zasądzającego od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4962,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 lipca 2019 roku do dnia zapłaty;

- co do pkt. 3 rozstrzygnięcia;

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił:

1) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 822 k.c. w zw. art. 415 k.c. poprzez przyjęcie, że do uszkodzeń ciała powódki w związku ze szkodą z dnia 11.08.2017 r. doszło z winy ubezpieczonej, a zatem zaktualizowała się odpowiedzialność pozwanej, podczas gdy do szkody doszło na skutek zgody powódki na galop a następnie jej niewłaściwe, wykonane bez polecenia, zachowanie podczas zmiany nogi przez konia. Szkada nie powstała na skutek niedopełnienia obowiązków (rażącego niedbalstwa) przez instruktora nauki jazdy (ubezpieczonej);

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 6 k.c. poprzez przyjęcie, że powód wykazał, iż do szkody z dnia 11.08.2017 r. doszło z winy ubezpieczonej;

3) naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającej na:

- całkowicie dowolnej ocenie zeznań świadka P. K. oraz przyjęcie, iż świadek dopuścił się rażącego niedbalstwa oraz dopuścił do wykonywania na przez powódkę czynności, do których nie była przygotowana, wobec czego świadek (ubezpieczona) ponosi winę za przedmiotową szkodę, podczas gdy między 06:45 minutą a 08:40 minutą nagrania rozprawy z dnia 11.09.2019 r. świadek zeznał, iż do galopu dopuścił w skutek obserwacji umiejętności powódki, ponadto świadek zapytał powódkę, czy czuje się gotowa na przystąpienie do galopu, na co powódka wyraziła zgodę. Powódka natomiast mimo braku takiej komendy zeskoczyła z konia. W dalszej kolejności między 11 :45 minutą a 12:25 minutą nagrania rozprawy z dnia 11.09.2019 r. świadek zeznał, iż zmiana nogi przez konia jest standardowym zachowaniem zwierzęcia, a zatem brak było podstaw do zeskakiwania z konia przez powódkę.

Następnie między 17:40 minutą a 18:40 minutą nagrania rozprawy z dnia 11.09.2019 r. świadek zeznał, iż bezpośrednio w chwili zeskoczenia z konia przez powódkę świadek wstrzymał zajęcia, a zatem brak jest podstaw do zarzucenia świadkowi rażącego niedbalstwa,

- całkowicie dowolnej ocenie przesłuchania powódki poprzez przyjęcie, iż ubezpieczona dopuściła się rażącego niedbalstwa oraz dopuściła do wykonywania na przez powódkę czynności, do których nie była przygotowana, wobec czego ubezpieczona ponosi winę za przedmiotową szkodę, podczas gdy między 19:30 minutą a 22:30 minutą nagrania rozprawy w dniu 11.09.2019 r. powódka zeznała, iż po pierwsze wcześniej odbywała lekcje jazdy konnej, a także była w stanie wymienić kolejne etapy szkolenia. Ponadto rodzina powódki od wielu lat jeździ konno, a zatem tematyka jeździectwa jest powódce dobrze znana. W dalszej kolejności między 23:50 minutą a 25:20 minutą nagrania rozprawy z dnia 11.09.2019 r. powódka zeznała, iż wyraziła zgodę na jazdę galopem, mimo iż w zeznaniach podkreślała, iż jazda konna powoduje u niej strach. Ponadto do szkody doszło dopiero po pewnym okresie jazdy galopem tj. dopiero po zmianie kierunku jazdy. Do tego momentu powódka nie zgłaszała ubezpieczonej, iż boi się jazdy konnej w tym jazdy galopem oraz że nie czuje się pewnie przy wykonywaniu tego ćwiczenia. Z powyższego wynika zatem, iż powódka miała wiedzę na temat jeździectwa oraz świadomość i umiejętności do wykonywania przedmiotowego ćwiczenia, natomiast do szkody doszło wyłącznie w skutek niewłaściwego zachowania powódki tj. braku sygnalizacji, iż nie czuje się pewnie w wykonywaniu ćwiczenia oraz zeskoczenia z konia mimo braku takiej komendy ze strony ubezpieczonej, co łącznie skutkowało wyprowadzeniem z zebranego materiału dowodowego wniosków logicznie nieprawidłowych niewynikających z tego materiału oraz całkowicie dowolnych.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1. zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez oddalenie powództwa w zakresie kwoty 4962,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 lipca 2019 roku do dnia zapłaty,
2. uchylenie wyroku i przekazanie w uchylonym zakresie sprawy do Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim do ponownego rozpoznania - w razie nieuwzględnienia wniosku jak w pkt. 1,
3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Ponadto wniósł o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

W odpowiedzi powódki na apelację pozwanego z dnia 27 maja 2021 r. powódka P. K. wniosła o:

1. oddalenie apelacji pozwanej w całości jako bezzasadnej,
2. zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu przed Sądem II instancji według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy aprobuje w całości ustalenia faktyczne i ocenę dowodów dokonaną przez sąd I instancji i przyjmuje je za własne. Sąd Okręgowy nie prowadził też własnego postępowania dowodowego, w takiej sytuacji nie było potrzeby powtarzania tych ustaleń (art. 387 § 2¹ pkt 1) k.p.c.).

W ocenie Sądu Okręgowego, apelujący niesłusznie zarzucił, że Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia art. 233 k.p.c., bowiem ocena zgromadzonego materiału dowodowego została dokonana bez przekroczenia granic wyznaczonych treścią tego przepisu, co znalazło swój wyraz w należyтым uzasadnieniu wyroku (art. 327¹ k.p.c.).

Zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. byłby skuteczny wówczas, gdyby skarżący wykazał uchybienie podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy dowodowej poszczególnych dowodów, tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie III CK 314/05 opublikowany lex nr 172176). Ocena mocy i wiarygodności dowodów przeprowadzona w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia, mogłaby być skutecznie podważona w postępowaniu odwoławczym tylko wówczas, gdyby wykazano, że zawiera błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności, jest niepełna itp. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 31 sierpnia 2005 r. w sprawie I ACa 456/05 opublikowany lex nr 177026).

Tymczasem wbrew zarzutom powoda Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny, bezstronny i zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, a skarżący nie wykazał w żaden sposób, by ocena ta naruszyła zasady logicznego rozumowania, przeczyła doświadczeniu życiowemu, zawierała błędy logiczne, była niepełna, czy też wewnętrznie sprzeczna.

Sąd Okręgowy aprobuje w całości dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodu z zeznań powódki P. K. i dokonane na podstawie tego dowodu ustalenia faktyczne. Wszelkie zarzuty apelacji w tym zakresie nie mogły zostać uwzględnione z tej przyczyny, że powódka nie ukrywała przed instruktorem nauki jazdy konnej swojego braku doświadczenia, a wcześniejsze próby nauki, sprzed około 10 lat nie mogły zostać uznane za jakiegokolwiek doświadczenie praktyczne. Jak jednoznacznie wynika z treści opinii biegłego, brak było jakichkolwiek przesłanek do wprowadzenia kolejnego elementu jazdy konnej (galopu) na takim etapie umiejętności, jaki miała powódka w dniu zdarzenia. Wprowadzenie

tego elementu przez instruktora stanowiło zawiniony delikt w rozumieniu art. 415 k.c., za który odpowiada ubezpieczyciel (art. 822 k.c.).

Odpowiedzialności sprawcy nie wyłącza ani zgoda powódki na próbę zagalopowania, ani jej zachowanie (zeskoczenie z konia) w trakcie galopu, gdyż to świadomość i wiedza instruktora a nie powódki podlega ocenie pod względem winy.

Wobec powyższego, apelacja pozwanego jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwanego w całości i zasądając na rzecz powódki zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Janusz Roszewski Jacek Chmura Wojciech Vogt